

РЕШЕНИЕ

№ 1214

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9637** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „Минчев Транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № 3870 от 15.08.2023г., постановено по нахд №8305/2023 г. на Софийския районен съд /СРС/, НО, 12-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление № 42-0006260/26.04.2023г., издадено от директор на Регионална дирекция „ Автомобилна администрация“ (РД"АА") - С., с което на касатора на основание чл.96г, ал.1, предл. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено нарушение на чл.7б, ал.1, изр. 1, предл.1 от ЗАвПр.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост и на обжалваното решение. Поддържа се наличие на допуснати нарушения на закона и съществени нарушения на процесуалните правила при постановяване на обжалвания съдебен акт. Според касатора съдът не извършил проверка за законосъобразно издаване на обжалваното наказателно постановление, изобщо не е обсъдил доводите на дружеството, изложени в жалбата срещу НП и събраните доказателства. Не е посочено кое действие се вменява на управителя, с кое си действие е разпоредил извършването на превода, не е конкретизирана

дестинацията. Счита, че неправилно РС приема, че извършената справка в системата е достатъчна, тъй като законодателят в чл.7б дава възможност на превозвача да осъществява транспортна дейност и с водачи, които имат издаден сертификат, а не карта, който се издава от учебен лицензиран център и в случая не е необходимо превозвачът да извършва справка във системата на И.. Не било обективизирано място на извършване на нарушението, не е изследвал водачът на трудов договор ли е и от коя дата. По отношение на установената дата 21.02.2023г., не е ясно дали административнонаказващия орган приема, че датата на нарушението е датата на която е извършено, липсва констатация на коя територия се е намирал водача, с каква продължителност е превозът, което е от съществено значение за изясняване на фактическата обстановка. Според касатора ЗАНН не позволява да се наложи имуществена санкция за период от време, в случая е нужна конкретика, считано от коя дата видно от какво водачът е извършил превози на територията на България-Гърция, описано е ЧМР, в НП не е конкретизирана дата и място на извършване на нарушенията, за да се установи от коя дата е следвало да се представи сертификат, видно от изменението на чл.7б, ал.1. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не изпраща представител, в писмени бележки доразвива доводите си.

Ответникът, редовно призован, не изразява становище по жалбата и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на решението на СРС и НП.

Административен съд София - град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалбата е основателна, но по различни от изложените в нея съображения.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора, като е приел правилно следната фактическа обстановка:

При извършена проверка на дружеството - касатор „Минчев Транспорт“ ООД на 21.03.2023г., служител на РД"АА" установил, че на 21.02.2023г. превозвачът е разпоредил извършването на международен превоз на товари България Гърция, видно от CMR, с МПС с рег.№ СВ400SPT от кат.№ 3, управлявано от водач Ц. К., който не притежавал валидна карта за квалификация, видно от справка в ИА АА – С.. Съставен бил АУАН за нарушение на чл. 7б, ал. 1, изр. 1 от ЗавПр, връчен на представител на дружеството и въз основа на който директор на РД „АА“ - С., издал обжалваното НП № 42-0006260/26.04.2023 г., с което на основание чл. 53, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗавПр на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на чл. 7б, ал. 1, изр. 1, предл.1 от ЗавПр.

За да потвърди НП СРС е приел, че както АУАН, така и постановлението са издадени

от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и при ясно и конкретно описание на нарушението, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на санкционираното дружество. Намерил е за неоснователно възражението относно датата на нарушението, тъй като в АУАН и НП са посочени датата на проверката 21.03.2022г., както и датата на извършване на самото нарушение – 21.02.2023г., установена при извършване на тематичната проверка.

СРС е приел за безспорно доказано нарушение на разпоредбата на чл.7б, ал.1, изр. 1, предл. 1 от ЗАВП, на 21.02.2023г. от дружество "Минчев Транспорт" ООД, когато е допуснало водачът Ц. К. да извърши международен превоз на товари с МПС от категория М3, без водачът на МПС да притежава карта за квалификация на водача, потвърждаващо се както от приложената по делото СМР, така и от извадка от системата на ИА „АА“. Доколкото е ангажирана отговорността на юридическо лице, въззивният съд приема същата за обективна и безвиновна такава. За правилно определен е приел размера на имуществената санкция, в предвидения в закона абсолютен размер от 3 000 лв. Отхвърлил е наличие на основания за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Касационната инстанция намери възражението относно дата на нарушението за неоснователно като правилно СРС е отбелязал, че в НП има посочена и дата на извършване на нарушението - 21.02.2023г., на която се сочи, че превозвачът е разпоредил извършване на превоза, и дата на установяване на нарушението, която е датата на проверката - 21.03.2023г.. Описано е в какво се изразява според АНО извършеното нарушение – разпореждане на превоз с МПС от водач, който не притежава валидна карта за квалификация. Що се отнася до мястото на нарушението, такова не е посочено изрично, но е посочено седалището на дружеството нарушител в [населено място].

Доказва се по делото извършването на нарушението – на посочената дата 21.02.2023г. е извършен превоз с товарен автомобил на „Минчев транспорт“ ЕООД като водач е Ц. И. К.. В този смисъл дружеството превозвач е разпоредил превоз, което е еднозначно на допуснал да се извърши превоза, след като е с негов автомобил и от негово име е оформена товарителницата (л.13 по приложеното дело) – приложената товарителница е подпечатана от името на „М. транспорт“ в кл.23 и е посочен рег.номер на автомобила в кл.13, което заедно с проверените тахографски листове с вписан водач и регистрационен автомобил, не оставя съмнение относно превоза и водача. Също така водачът Ц. К. към посочената дата – към 21.02.2023г., когато е започнал превоза, не се установява да е имал валидна карта за квалификация, тъй като предходната му е валидна до 05.02.2023г., а следващата е издадена на 22.02.2023г. – справка на л.11 от приложеното дело на СРС. Следователно към датата на превоза, удостоверен с приложената товарителница и тахографски записи, водачът все още не е разполагал с валидна карта. Налице е нарушение на посочената в НП разпоредба чл.7б, ал.1, изр.1, предл.1 от ЗАВП, предвиждаща задължение на превозвачите да осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. Картата за

квалификация на водача е със срок на валидност 5 години и се издава за съответствие с изискването за министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. АНО е уточнил за коя от хипотезите на чл.7б, ал.1 от закона става въпрос, като уточнява „не е притежавал валидна карта за квалификация“. От своя страна касаторът не представя по делото доказателства водачът да е имал валиден сертификат за водач.

Предвид наличието на валидна карта от следващия нарушението ден 22.02.2023г., което е и преди констатирането му и когато е завършен превоза, настоящият съдебен състав не споделя изводите на СРС за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН за извършеното нарушение. Касае се за превоз, започнат един ден преди издаване на картата на водача, като същевременно водачът при завършване на превоза (в кл.24 от товарителницата е посочена дата 22.02.) вече е притежавал валидна карта за идентификация. Предвид и че съгласно процедурата за издаване на карта, уредена в Наредба № 41/04.08.2008 година за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация срокът за издаване на картата е 30 дневен, се предполага, че водачът е бил подал заявление за издаване на картата преди дата на нарушението и съответно става въпрос за кратък промеждутък между предишната и следващата карта за идентификация. Видно от справката на л.11 по делото на СРС на водача периодично са издавани карти за идентификация от 2013г. насетне, няма данни за други нарушения, придобил е категория „С“, притежавал е удостоверение за професионална компетентност – Приложение № 11 от констативния протокол по проверката, л.18 гръб, други нередности и нарушения за водача и превозвача не са констатирани. Разгледани в съвкупност, тези факти водят до извод до маловажност на нарушението, което СРС неправилно не е отчетел.

По изложените съображения съдът приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, но неправилно не е приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, поради което същото следва да бъде отменено и вместо него постановено друго за отмяна на наказателното постановление поради маловажност на нарушението.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3870 от 15.08.2023 г., постановено по нахд № 8305/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 12-ти състав и вместо него постановява

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0006260/26.04.2023г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

